Na schůzi **20. IV. 1911** konané (přít. 27 čl.) přednášel p. c. k. okres. soudce dr. Jindřich Vácha: »O upravení hranic (actio finium regundorum)«. Ve svědomitě zpracované přednášce, doložené praktickými případy, hájil p. přednášející názor, že ve všech případech obnovy hranic (§§ 850.—853. obč. zákona) dlužno, pokud zde není souhlasu sousedů, domáhati se vyznačení resp. nového ručení hranic žalobou; skutečné vyznačení stane se cestou exekuce, jestliže osoby súčastněné se nedohodnou; jinak úprava stane se v řízení nesporném. K přednášce, všeobecným potleskem odměněné, připojila se velmi čilá debata, jíž se mimo p. přednášejícího súčastnili jmenovitě pp. vrch. s. r. Boubela, dr. Bulín, dr. Peka a j.

Knihy redakci zaslané. Dr. Antonín rytíř Randa: Das österr. Handelsrecht mit Einschluss des Genossenschaftsrechtes und der Gesellschaft mit beschränkter Haftung. I. svazek 1911; Vídeň, Manz.

Knihovna spolková jest otevřena každodenně během úředních hodin; půjčování knih obstarává p. c. k. kancelista Havránek, justiční palác, č. dveří 170.

Různé.

Jubileum Právníka, časopisu, věnovaného vědě právní a státní v Praze. Dne 8. dubna 1911 bylo tomu 50 let, co vyšlo 1. číslo nejstaršího českého časopisu právnického a jednoho z nejstarších časopisů toho druhu v Rakousku. Tak jako každého českého podniku literárního byly i počátky »Právníka« velice obtížné, což plyne již z toho, že první dva ročníky 1861 a 1862 zápasily s obyčejnou nemocí české knihy, nedostatkem odběratelů, ač právě ročníky tyto za vedení redaktorů Dr. Rud. knížete Taxise, K. J. Erbena a Dra. Jana Jeřábka výborně byly redigovány; po dvouleté pouti Právník zanikl. Než nikoli na dlouho. Ze zdánlivé smrti vzkřísili jej noví mužové, jimž na tom velice záleželo, aby česká věda právnická měla své vlastní ústředí nejen pro samostatné své výtvory, nýbrž i odborný pramen, z něhož by prýštily nové podněty k pracím novým a poukazováno bylo na různé vady a nedostatky, zejména v ohledu jazykovém a terminologickém. V příčině této má Právník velikou zásluhu o zdokonalení terminologie právnické a správného slohu právnického, zároveň však i co do hájení práv jazyka českého před soudem i mimo soud, v jednání vnitřním i zevnějším. V oboru vlastního pěstění vědy právnické má ovšem Právník zásluhu neocenitelnou. V něm nejlepší čeští právníci theoretikové i praktikové ukládali výsledky své práce, ze všech oborů vědy právní i státní, v něm pak obsažena i valná